

РЕШЕНИЕ

№ 7068

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11313** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на А. Б. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-922/2020 от 27.08.2021г. на Комисията за защита на личните данни, с което, на основание чл.38, ал.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е обявена за неоснователна жалба с рег. №ППН-01-922/30.12.2020г., подадена срещу В. Д. Г. – нотариус с район на действие Районен съд – Пазарджик, вписана под №612 в регистъра на Нотариалната камара (НК).

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение като постановено в нарушение на процесуалния и на материалния закон. Поддържа, че заинтересованата страна В. Г., в качеството ѝ на нотариус и администратор на лични данни, не е предприела технически и организационни мерки които да гарантират, че трето лице не може през фалшив профил да достъпва каквито и да е чужди лични данни. Смята, че това обстоятелство не е било обсъдено при формиране на крайния извод на ответната Комисия за защита на личните данни (ЗЗЛД или Комисията) за неоснователност на подадената пред нея жалба. Изтъква, че профилът „А. К.“ във Facebook е политически, а не личен и се администрира от няколко физически лица, като лично той не е давал съгласие и оторизирал достъп на профила „Petya“ до компютърни база данни, съдържащи лични данни под наименованието „А. К.“. Твърди, че липсата на мерки от страна на нотариус Г. по текущ контрол относно

достъп на трети лица до лични данни на физически лица в регистрите поддържани от Facebook са довели до осъществения на 15.06.2020г. неправомерен достъп до негови лични данни от лицето Н. Б.. При това претендира, че неизлагането на мотиви в оспорваното Решение относно приложение на чл.59, ал.1 ЗЗЛД, е самостоятелно основание за отмяна на административния акт. Смята също, че с действията си заинтересованата страна е извършила и нарушение на задължението, вменено с нормата на чл.64 ЗЗЛД. Моли съда да отмени Решение №ППН-01-922/2020 от 27.08.2021г. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалните си представители юрк. Р. и юрк. Г. поддържа, че процесното Решение е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяна. Моли съда да отхвърли жалбата по съображения, изложени в писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – В. Д. Г., оспорва жалбата. В писмено становище от 06.06.2022г. (вх. №20860) и чрез процесуалния си представител адв. Х., поддържа, че обработването на личните данни на жалбоподателя К. е било необходимо във връзка с упражняване на регламентираните в закон правомощия на нотариуса. Твърди, че обработването е било в съответствие с чл.6, §1, б. „в“ - „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679). Моли съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя за разноски, съгласно представения списък.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е било образувано по подадена от А. К. жалба с рег. №ППН-01-922/30.12.2020г. в която са изложени следните твърдения: На 15.06.2020г. лицето Н. Б. е посетила кантората на нотариус В. Г., вписана под №612 с район на действие Районен съд (РС) – П.. По възлагане на Б. и чрез предоставяне на неоторизиран достъп до компютърна система нотариус Г. съставя Констативен протокол за съдържанието на Facebook профила „А. К.“, като почти 1 част нотариусът и възложителят Б. свалят съдържание от посочения профил, който съдържа снимки, лична информация за семейството и приятелите на К.. Facebook страницата „А. К.“ не е публична, а информацията, предмет на удостоверяване, е в статус „само за приятели“. В. Г. и Н. Б. не са негови приятели във Facebook и следователно единственият начин тези две лица да имат достъп до Facebook профила „А. К.“ е чрез осъществяване на неоторизиран от него достъп чрез създаване на фалшив профил „Petya“. В жалбата е релевирано оплакване, че нотариус Г. не е предприела необходимите технически и организационни мерки за защита от неправомерен достъп на лични данни базирани онлайн или предприетите такива са явно недостатъчни. Комисията е била сезирана с искане да постанови решение с което да ангажира административно-наказателната отговорност на В. Д. Г. – нотариус, в хипотезата на чл.4, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл.25ж, ал.3, чл.59, ал.1, чл.64, ал.1 във вр. с

чл.84 – чл.86 ЗЗЛД.

За образуването производство КЗЛД е уведомила заинтересованата страна В. Г. с писмо изх. №ППН-01-922/2020^{#1} от 25.01.2021г., като е предоставила 7-дневен срок за становище по изложените факти и обстоятелства, както и за ангажиране на доказателства по случая.

В Отговор с вх. №ППН-01-922^{#4} от 04.02.2021г. заинтересованата страна В. Г. е направил възражение за недопустимост на жалбата и алтернативно я е оспорила като неоснователна.

С писмо изх. №ППН-01-922/^{#6} от 05.05.2021г. Комисията е поискала от жалбоподателя уточнения във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за спора.

В молба с рег. №ППН-01-922^{#9} от 17.05.2021г. жалбоподателят е дал следните пояснения: - Facebook профилът „А. К.“ е служебен и чрез него се осъществява консултиране на клиенти, както и е ползван като част от политически кампании; - Лицата които администрират Facebook профила са служителите в кантора „ЮСАУТОР“, а администрацията се осъществява чрез електронен адрес [[електронна поща](#)] и парола; - От представените снимки в протокола е видно, че това са негови снимки и снимки на семейството му – съпруга и дете. Данните са лични, тъй като чрез тях жалбоподателят К. може да бъде индивидуализиран образно в личния му живот, както и членовете на семейството му.; - Доказателство, че достъп до профила са имали само лица със статус „само за приятели“ се съдържат в самия Протокол, заверен от нотариус Г. (на всяка страница в горния десен ъгъл на лентата за статус под името А. К. има две човечета, което означава, че статусът е „само за приятели“, докато статусът „публичен“ се обозначава чрез символа „планета“; - Всеки от служителите в кантората е могъл да приеме поканата от лицето „Petya“. В кантората работят пет души и всеки от тях има достъп до административния панел на този профил.

С писмо с рег. №ППН-01-922^{#10} от 21.05.2021г. Районната прокуратура (РП) – П. е уведомила Комисията, че на 01.04.2021г. е постановен отказ да се образува досъдебно производство по прокурорска преписка №1130/2021г., образувана по жалба на А. К. от [населено място] срещу Н. Б. и нотариус В. Г. за осъществяване на 15.06.2020г. неоторизиран достъп до съдържанието на Facebook профила „А. К.“.

С Решение по т.7 по Протокол №23/30.12.2020г. КЗЛД е приела за допустима жалбата с рег. №ППН-01-922/05.05.2021г. и я е насрочила за разглеждане в открито заседание на 21.06.2021г. Като страни в производството са конституирани подателят на жалбата А. Б. К. и В. Д. Г. – ответник.

На 01.07.2021г. ответникът по преписката В. Г. е представила пред КЗЛД ново писмено становище и е поискала събиране на гласни доказателства (вх. №ППН-01-922^{#18}). С молба рег. №ППН-01-922^{#23} от 19.07.2021г. жалбоподателят е представил писмени доказателства.

На 21.07.2021г. Комисията е провела открито заседание с участие на ответника – В. Г., с което производството е приключило и е постановено оспорваното Решение №ППН-01-922/27.08.2021г.

За установяване на релевантни за спора факти по делото са приети гласни доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетеля Н. А. Б. като логични, последователни и основани на преки нейни впечатления. Свидетелят разказва, че на 15.06.2020г. се е намирала по работа в [населено място] и посетила кантората на нотариус Г. за съставяне на Констативен протокол. Нотариусът ѝ разяснила

процедурата по съставяне на протокола, извършила е идентификация на личността ѝ въз основа на данните от документ за самоличност – лична карта, след което е предоставила на Б. достъп до служебен компютър. Достъпът до Facebook страницата „А. К.“ Б. е осъществила чрез въвеждане на потребителското си име (user name) и парола, а нотариусът е удостоверила съдържанието свързано със самата нея. Сочи, че профилът „Ретуа“ е свързан с търговската ѝ дейност и тя е създавала паролата и потребителското име. Нотариусът не е участвала при влизането във Facebook профила „А. К.“, а само е удостоверила идентичността на част от съдържанието, посочено от Б.. Изтъква, че тя лично е изпратила покана за „приятелство“ на А. К. и той я е приел. От свои познати е била информирана, че във Facebook профилът си К. отправя обиди и клевети спрямо нея, което я е мотивирало да получи достъп до него. Споделя, че към онзи момент К. е бил кандидат за кмет на [населено място] и профилът му във Facebook е съдържал статии с политическа насоченост и снимки до които тя е имала достъп.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ППН-01-922/27.08.2021г.е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №31/21.07.2021г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от действащия към датата на издаване на административния акт Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация (обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Определение на понятието „лични данни“, към времето на обработването им – м. юни 2020г., е дадено в разпоредбата на чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по

един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Обработване на лични данни по смисъла на Регламента (чл.4, §2) означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, поддръждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В релевантния период условията за допустимост при обработване на личните данни са изрично регламентирани в чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно тази разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от условията, изрично и изчерпателно посочени в б. „а“ – „е“: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В случая заинтересованата страна В. Г., в качеството ѝ на нотариус, вписан в регистъра на Нотариалната камара под №612, с район на действие РС – Пазарджик, е съставила Констативен протокол (КП) относно част от съдържанието на Facebook профил на „А. К.“ към 15.06.2020г., на основание чл.488а ГПК (стар, отм. ДВ, бр.59/2007г., сега чл.593 ГПК). Неразделна част от КП са разпечатани и заверени относно идентичност на съдържанието страници от Facebook профил „А. К.“ съответно от 25 май 2020г., 21 април 2020г., 20 април 2020г., 23 февруари 2020г., 19 февруари 2020г., 15 февруари 2020г., 14 февруари 2020г., както и от Facebook профил „Н. Е.“ от 15 февруари 2020г.

При това законосъобразен е изводът на административния орган, че личните данни на жалбоподателя К., налични във Facebook профила „А. К.“, са били законосъобразно обработени, на основание чл.6, §1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679. В случая обработването на личните данни е извършено в рамките на нотариално производство по смисъла на чл.569, т.2 и т.3 ГПК за удостоверяване на съдържанието на частен документ и за явяване на лице пред нотариуса за извършване на действия пред него. Законът – чл.576 ГПК, определя кои нотариални удостоверявания са нищожни, като процесното не е сред тях, тъй като е от изрично регламентирани в чл.569 и противно на твърденията на жалбоподателя, при извършването му не е бил нарушен чл.578, ал.4 ГПК относно личното явяване на лицето, по чиято инициатива е осъществено нотариалното действие.

Законосъобразен е и изводът на Комисията, че удостовереното от нотариуса

съдържание на Facebook профила „А. К.“ към 15.06.2020г., представлява частен електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) №910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (Регламент (ЕС) 910/2014) във вр. с чл.3, ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ). Според определението, дадено в чл.3 от Регламент (ЕС) 910/2014 „електронен документ“ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудио-визуален запис. Съгласно чл.2, ал.1 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД), нотариусът е лице, на което държавата възлага извършване на предвидените в закона нотариални действия. Именно такава, предвидено в закона нотариално действие по удостоверяване съдържанието на частен електронен документ е извършила заинтересованата страна В. Г., в качеството и на нотариус, вписан в Регистъра на Нотариалната камара по чл.5 ЗННД. Заверяването е извършено по устна молба на трето лице, съгласно чл.571 ГПК, като за явяването на лицето и извършените пред нотариуса действия е съставен КП от 15.06.2020г. в съответствие с чл.593 ГПК.

Следователно, при обработване на личните данни на жалбоподателя К., чрез извличане от уебсайт Facebook, заинтересованата страна Г., не е нарушила принципите, регламентирани в чл.5 от Регламент (ЕС) 2016/679, включително принципа за законосъобразност и добросъвестност, тъй като в случая обработването на личните данни на К. е било необходимо при упражняването на официални правомощия, предоставени със закон на администратора.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че лицето Н. Б., по чието искане е било извършено нотариалното действие, е осъществило неоторизиран достъп до Facebook профила „А. К.“, което е довело и до незаконосъобразно обработване на личните му данни от заинтересованата страна Г.. По същество не е спорен фактът, че потребителят „Petya“ чрез който е достъпен профилът „А. К.“ във Facebook е фигурирал в листата на „приятелите“. Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, достъпът до този профил е бил оторизиран. Ирелевантно за спора е обстоятелството дали К. лично е приел „Petya“ за „приятел“ във Facebook или това е било сторено от някое от множеството (според жалбоподателя) лица, които са имали право да администрират профила „А. К.“.

Според информацията, намираща се в свободната енциклопедия У., Facebook е уебсайт, най-голямата безплатна онлайн социална мрежа в света, предлагана на над 110 езика, включително и на български. Потребителите на социалната мрежа се групират по географско положение, месторабота, учебни заведения, интереси и др.п. Всеки потребител *избира каква информация да въведе за себе си, както и какви групи или личности могат да имат достъп до нея*. Комуникацията между потребителите в мрежата се осъществява по много начини, включително изпращане на лични съобщения, покани за участия в мероприятия, споделяне на снимки, текст, хипервръзки, видеооткъси („клипове“), създаване и участие в групи по интереси, сравнение на резултатите от тестове, участие в различни игри. В случая по отношение на

Facebook профила „А. К.“ жалбоподателят излага разнопосочни и противоречащи си твърдения: че е негов; че не е негов, но съдържа негови лични данни; че е служебен и чрез него се осъществява консултиране на клиенти, както и е ползван като част от политически кампании). Независимо от това обаче, безспорен е фактът, че профилът „Рetya“ е бил в приятелската листа на „А. К.“ и чрез него е бил осъществен оторизиран достъп до съдържанието на Facebook профила. Както беше отбелязано всеки потребител сам преценява и определя каква информация да включва неговият профил и кой може да има достъп до нея.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №ППН-01-922/2020 от 27.08.2021г. е законосъобразно и като такова не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представяван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (сто) лева.

Основателно е и искането на заинтересованата за присъждане на разноски и за адвокатско възнаграждение в размер на 800 (осемстотин) лева, на основание чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, за представителство пред административния орган и пред съда, съгласно представения списък.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на А. Б. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-922/2020 от 27.08.2021г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА А. Б. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни, представлявана от председателя, с адрес: 1592 С., [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №11313/2021г.

ОСЪЖДА А. Б. К., ЕГН [ЕГН], на основание чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, да заплати на адвокат Г. С. Х., ЕГН [ЕГН], сумата 800 (осемстотин) лева за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова